

Arrest

nr. 212 229 van 12 november 2018
in de zaak RvV XXX / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 mei 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is het resultaat van een tweede aanvraag van een verblijfskaart van een burger van de Unie, die verzoekster had ingediend met het oog op gezinshereniging met haar Nederlandse vader die in België verblijft. Ze luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 22/11/2017 werd ingediend door:

Naam: E.
Voornamen: E.
Nationaliteit: Suriname
Geboortedatum: 16.08.1995
Geboorteplaats: Paramaribo
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te [...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Nederlandse vader, de genaamde E., C.R. (RR ...) in toepassing van artikel 40 bis, §2, eerste lid, 3° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40bis §2, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt het volgende: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.'

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen 'ten laste' te zijn van de Europese referentiepersoon.

Het concept ten laste veronderstelt dat betrokkene reeds ten laste was van de referentiepersoon in het land van herkomst of origine, m.a.w. dat er reeds een afhankelijkheidsrelatie bestond, en heden ook in België ten laste komt.

Ter staving hiervan werden volgende documenten voorgelegd:

- *Attest van het Management Instituut Grondregistratie en Landinformatie waaruit blijkt dat betrokkene geen onroerende goederen op haar naam heeft te Suriname sedert 30/08/2010 dd. 06/09/2017.*
- *Verklaring van de directeur van het directoraat Sociale zaken dat betrokken tot en met 2012 als minderjarige geregistreerd stond en op grond daarvan vrije geneeskundige behandeling genoot dd 11/01/2018.*
- *Verklaring van het Bureau Algemene Kinderbijslag dat de moeder [...] in aanmerking kwam voor een uitkering voor betrokkene van 1/03/2013 tot en met 1/12/2013*
- *Verskillende attesten voor het overmaken van geld via Moneytgram en Western Union aan [...] moeder van betrokkene in 2015, 2016 en 2017. Slechts 1 overmaking is gericht aan betrokkene dd. 07/12/2016*
- *Verzendbewijzen van pakketten met levensmiddelen via SAC (Surinam Air Cargo): afzender en begunstigde onleesbaar*
- *Loonfiches van de Interimtewerkstelling bij Start People van de Referentiepersoon*
- *Inschrijvingsattest bij integratie op naam van betrokkene*
- *Rekening uittreksel voor het overmaken van geld van de vader aan betrokkene op 12/01/2018 (140€) 05/01/2018 (140€), 22/12/2017(200€) en 20/10/2017 (350€).*
- *Attesten OCMW op naam betrokkene en de referentiepersoon dat zij niet ten laste zijn*

Uit het geheel van de voorgelegde bewijzen kan niet worden besloten dat betrokkene reeds ten laste was van de referentiepersoon voorafgaandelijk aan haar komst naar België.

Wat het onvermogen betreft van betrokkene deze is niet aangetoond. Het feit dat betrokkene als minderjarige stond geregistreerd en dat haar moeder kindergeld heeft genoten bewijst op zich niet dat betrokkene vanaf de meerderjarigheid geen inkomen heeft gehad. Enkel het attest waaruit blijkt dat ze in Paramaribo geen eigendommen zou hebben is niet voldoende. Er is immers geen bewijs voorgelegd dat ze niet over een inkomen zou hebben beschikt.

Wat de financiële steun aan betrokkene betreft door de referentiepersoon in het land van herkomst kan worden opgemerkt dat er pas een wettelijke band is tussen de referentiepersoon en betrokkene sedert de erkenning in oktober 2015. Betrokkene was toen reeds meerderjarig. De geldbewijzen zijn eerder gericht aan de moeder dan aan betrokkene zelf. Er zijn geldtransfers gericht aan de moeder van vóór het ontstaan van de wettelijke band met z'n dochter en ook geldtransfers aan de moeder nadat

betrokkene reeds in Schengen was toegekomen, nl. 16/04/2017. Nergens uit de bewijzen blijkt dat deze geldtransfers bestemd zijn voor betrokkene er is geen reden of persoonlijk bericht weergegeven.

Er kan ook niet worden besloten dat betrokkene ten laste is van de referentiepersoon in België. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene reeds sedert 28/12/2017 is tewerkgesteld via Randstad Aangezien betrokkene zelf over een inkomen beschikt, kan niet gesteld worden dat zij financieel ten laste is van de referentiepersoon.

Geen van de andere voorgelegde documenten zoals de loonfiches van de referentiepersoon en de attesten OCMW van de referentiepersoon, doen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt niet afdoende dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon Immers zij heeft noch afdoende aangetoond effectief onvermogen te zijn, noch afdoende bewezen voorafgaand aan de ' aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon.

Gezien het geheel van de voorgelegde documenten kan er niet toe besloten worden dat er een afhankelijkheidsrelatie bestaat tussen betrokkene en de referentiepersoon, niet in het verleden en niet in het heden. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het Al van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van" de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

"Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn;

Dat deze laatste uitdrukkelijke zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven;

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid volgende motivering verleent (stuk 1):

"[...]"

Dat artikel 40bis §2, 3° Vreemdelingenwet stelt:

"Als familielid van de burger van de unie worden beschouwd: 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die ten hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen."

Dat uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat verzoekster niet alleen in het land van herkomst, doch ook in België ten laste was en is van haar vader;

Dat verzoekster inderdaad navolgende stukken voorlegde:

- Attest waaruit blijkt dat verzoekster in het land van herkomst niet over enig onroerend goed beschikt;*
- Attest waaruit blijkt dat zij tot 11 januari 2018 vrije geneeskundige behandeling genoot;*
- Attest waaruit blijkt dat kinderbijslag werd uitgekeerd;*
- Bewijzen waaruit blijkt dat door haar vader gelden werden overgemaakt, zowel aan verzoekster als aan haar moeder;*
- Verzendbewijzen van pakketten met levensmiddelen opgestuurd door haar vader;*

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij haar beoordeling rekening dient te houden met de financiële en sociale omstandigheden van verzoekster, hetgeen zij in casu heeft nagelaten;

Dat derhalve uit betreffende bewijsstukken onomstotelijk blijkt dat verzoekster in het land van herkomst niet over een inkomen beschikte en zij financieel en materiaal werd onderhouden door haar ouders;

Dat verzoekster overigens thans slechts 22 jaar oud is en in het land van herkomst niet heeft gewerkt;

Dat de financiële afhankelijkheid des te meer blijkt uit het feit dat verzoekster recht had op vrije geneeskundige behandeling en er gelden aan haar en haar moeder werden overgemaakt om in haar onderhoud en opvoeding te kunnen voorzien;

Dat verzoekster inderdaad niet over vrije en gratis geneeskundige behandeling zou beschikken, hetgeen wordt geattesteerd en van welk attest de authenticiteit niet wordt betwist, indien zij niet minvermogend zou zijn;

Dat uiteraard bij toekenning hiervan wordt nagegaan of de aanvrager al dan niet over voldoende inkomsten beschikt en of zij in het bezit is van onroerende goederen;

Dat betreffend attest dan ook zonder meer aantoont dat verzoekster onvermogend is!

Dat het betalen van een onderhoudsbijdrage overigens eveneens volstaat teneinde aan te tonen dat verzoekster nog niet over een eigen inkomen beschikt en nog niet in staat is om in haar eigen onderhoud te voorzien;

Dat verzoekster zich overigens de terechte vraag stelt welke stukken er volgens de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan nog bijkomende zouden dienen te worden voorgelegd, nu zelfs de Vreemdelingenwet stelt dat het bewijs, indien er geen officieel document van de overheid van het land van herkomst kan worden voorgelegd, met ieder passend middel volstaat;

Dat derhalve uit de Vreemdelingenwet blijkt dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid zich redelijk dient op te stellen, hetgeen zij in casu, door zelfs documenten welke werden afgeleverd door de Surinaamse autoriteiten in twijfel te trekken en onvoldoende te achten;

Dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij het nemen van haar beslissing bovendien alle voorgelegde documenten in combinatie met elkaar dient te beoordelen en niet elk afzonderlijk zoals in casu het geval is;

Dat verzoekster uiteraard niet van iedere uitgave welke haar vader voor haar heeft gemaakt bewijs kan voorleggen wat evenmin, gelet op onredelijkheid, van verzoekster kan verwacht worden;

Dat verzoekster bovendien zoals gesteld nog nooit heeft gewerkt, hoewel het zelfs niet van belang is of het familielid in staat is om zelf in zijn onderhoud te voorzien door betaalde arbeid (HvJ 16 januari 2014, Reyes, C-423/12 en HvJ 18 juni 1987, Lebon, 316/85);

Dat het 'ten laste zijn' bovendien een feitenkwestie is, die op alle mogelijke manieren mag bewezen worden (HVJ 16 januari 2014, Reyes, C-423/12 en HvJ 9 januari 2007, Jia, C-1/05);

Dat verzoekster thans overigens op hetzelfde adres als haar vader verblijft, hetgeen des te meer aantoont dat verzoekster, welke in België niet tewerkgesteld is en tot geen enkele vorm van sociale bijstand verzocht, ten laste is van haar vader;

Dat verzoekster zich bovendien de terechte vraag stelt welke bewijsstukken er volgens de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie dan wel dienen te worden voorgelegd, indien zelfs de voorgelegde stukken niet worden aanvaard;

Hoe kan men dan immers verder nog bewijzen dat men ten laste is en deel heeft uitgemaakt van het zelfde gezin, indien de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid in dergelijke mate onredelijk optreedt?

Hoe is het alsdan nog mogelijk om dit bewijs te leveren?

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en Asielbeleid dan ook een foutieve beoordeling van de voorgelegde stukken maakt en meer nog deze zelfs totaal negeert;

Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen;

Dat de bestreden beslissingen dan ook niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed en niet in alle redelijkheid werd genomen;”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 40bis, §2, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

[...]

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”

De gemachtigde stelt in essentie dat verzoekster dient aan te tonen dat zij ten laste is van de Europese referentiepersoon, en dat dit veronderstelt dat zij reeds ten laste was in het land van herkomst of origine enerzijds, en dat zij ook heden in België ten laste is, anderzijds.

Verzoekster betwist niet dat de beoordeling van het begrip “ten laste zijn” tweeledig is.

Wat betreft het ten laste zijn in België, wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat niet kan worden besloten dat verzoekster ten laste is van de referentiepersoon in België, omdat uit het administratief dossier blijkt dat zij reeds sedert 28 december 2017 is tewerkgesteld via Randstad. Aangezien zij zelf over een inkomen beschikt, zo stelt de gemachtigde, kan niet worden gesteld dat zij financieel ten laste is van de referentiepersoon. Een afhankelijkheidsrelatie tussen de betrokkene en de referentiepersoon is niet aangetoond, aldus de gemachtigde.

Verzoekster stelt hier tegenover dat uit de bijgebrachte stukken duidelijk blijkt dat zij in België ten laste is van haar vader. Zij betoogt dat zij op hetzelfde adres verblijft als haar vader, dat zij in België niet tewerkgesteld is en dat zij om geen enkele vorm van sociale bijstand verzocht.

Verzoekster poneert dus zonder meer dat zij in België niet tewerkgesteld is, terwijl zich in het administratief dossier inderdaad stukken bevinden waaruit blijkt dat zij inderdaad via Randstad Interim tewerkgesteld is op regelmatige basis sedert 28 december 2017

Verzoekster maakt dus niet aannemelijk dat de verwerende partij in strijd met de gegevens van het administratief dossier heeft vastgesteld dat zij is tewerkgesteld sedert 28 december 2017. Verder brengt zij geen enkel argument bij om aan te tonen dat de verwerende partij niet op grond van deze vaststelling tot de conclusie kon komen dat zij niet aantoonde dat zij ten laste is van haar vader zoals dat wettelijk is vereist. Bij gebrek aan concrete argumenten die daar anders over doen denken volstaat de vaststelling dat verzoekster is tewerkgesteld sedert 28 december 2017 in die optiek om de aanvraag af te wijzen. Dat de verwerende partij inzake dit motief in strijd met de stukken van het dossier of op kennelijk onredelijke wijze zou hebben geoordeeld, of er niet afdoende over zou hebben gemotiveerd, is niet aangetoond.

Gelet op de determinerende aard van het motief dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij in België ten laste is van haar vader, heeft verzoekster geen belang bij het desgevallend gegrond bevinden van haar grieven tegen het motief krachtens hetwelke zij niet heeft aangetoond in het land van herkomst of origine ten laste te zijn geweest van haar vader.

Tot slot moet nog worden vastgesteld dat verzoekster de schending aanvoert van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit, maar hierover geen enkele toelichting geeft. Dit middelonderdeel is niet ontvankelijk.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend achttien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS